

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De Jnani gloria. Ser. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Pulcri
tudo cor
nis ledit
ace alienum
mo subiectus
in
ni
er
vi
per
au
tea
fan
ce
en
ne
dec
is.
pi
pe
ci.
in
pla

Exemplū

Hec
Pulcri
facies
tudo cor
mologia hu
nos pulec. Dicitur ei Papias
porū nulli Laetobicon. q[uod] pulcer a specie eius dicitur. Un
pulcer
tudo corporis filios e pulcritudini pomoz q[ue] cre
scunt i sodomia. de q[uo]d de Aug. xxij. de ci. di. c. v.
q[uod] sicut exterius pulcritima: inextimis et fauilla
Et q[uod] dum ad maturitatem puenium morum pissa v[er]o
rectata i fumum et fauilla corio fastigere. i. rupro
subiro euangelicā. Ite pulcritudo corporis est sic de
albarū septem: q[uod] exterius pulcrus: inextimis
ossibus mortuorum plenum. Mat. xxiiij. Ite est ut q[uod]
dā vniuersitati noctiluci q[uod] i tenebris vident ad mo
du stelle splendere et credunt pulcritum. Is ad lu
ce applicati se turpissimi. Ita t[em]p[or]e cocco lumen
corporal[is] oculi appareat pulcri. Is ad lumen rōnis et
irreducibiliter applicati se dispecrissimi. q[uod] de Job. xxv
Hō putredo et filioribus vniuersis. Et q[uod] cluditur q[uod]
n[on] est glandula de corporis pulcritudine quod nibil p[ro]fici
q[uod] tamen i apparitia et non i cruxficia existit. in extimis
cit: et aliqui vicio aie et corpore p[ro]dit et occidit. In extimis
figurā Mat. xiij. q[uod] Herodes i sui uero suo
celebratis die natalis sui Joannē bapt. iussit occidit
Herodes in extimis gl[ori]as i pellib[us]: desigunt vane
gl[ori]as sua pulcritudine: q[uod] ut de c[on]tra em[an]tū i su
p[ro]ficiet pell. Hō igit[ur] die natalis sui celebrat: q[uod] q[ui]
inanis gl[ori]a de corporis sui pulcritudinā vana:
critudine critudine recipit. Et iste Joannē occidit eis
gratia dei p[ro]dite et amittit. Joannē ei de gratia dei sue
intercessione. Sic p[ro]m[ulg]at angelus gl[ori]as de sua pulcritudine
die natalis et decoro p[re]creato occidit et gratiam et statim
en suu p[ro]p[ri]itate ita q[uod] de angelo diabolus facie
fuit. De q[uod] Ezech. xxvij. Perdidisti sapientiam tua i
decoro tuo. Unū sibi dici p[er] illū Dan. viij. Spes
decepit te. Sic corporal[is] pulcritudo ad sup
biam et ambitionem incitat. Unde Ouidius. i. fa
storū. Fastus inest pulcri sequiturq[ue] superbia
forma: intellige frequenter: non sp. quia i multe
sit periarū rōnū p[ro]dominare. Aliquid et pulcritudo
corporis corporalē occisionē peccat. Hoc appa
ret i Absalon pulcritimo: curp[er] finalis occiso
De q[uod] dr. ii. Re. xiij. Sic Absalon vir non erat pul
cer i oī i s[ecundu]m et decorum nimis. a vestigio pedis usq[ue]
ad verticem non erat in eo vlla macula. Q[uod]
etiam gl[ori]a de corporis pulcritudine sit mor
ris occasio: patet figura poetico. Nam fin
git Ovidius. iij. Meramorphoscos: fabula
xiij. q[uod] Narcissus erat iuvenis pulcritimus.
qui cum a nymphis erat multū dilectus et oī
coemnererit de sua pulcritudine superbitet.
et de eo fatatū per cyprastam faciem verissimum

esse et tamdiu viueret donec seipsum videret.
Hic cum quadam vice fatigatus ad clarissimum
fontem venisse et veller biber; recipit imagines
suam pulcritimā in aqua respicere et videre. et
illam imaginē ita ardenter diligere q[uod] se nō pos
set ab ea separare. Et cu[m] illam nō posset artim
gere et pre amore illi nō veller recedere: necesse
habuit ibi famē et inedia pire. Sic reuera mo
raliter multi spiritualiter dum viuerent si suam
pulcritudinē vane gloriantur nunq[ue] intuerent
nec viderent. Isti ex pulcritudine in superbiam
elati nullū societate habere volunt: alios vilios
pendentes spernit: et in fonte p[ro]spicere se ex
collendo tantū gloriantur: q[uod] finaliter p[ro]cerū spi
ritualiter et moriuntur. Sic et Lot[us] caput loci
pulcritudine cū ad amena iordanis ab Abraā
separat: ibi ab hostib[us] captus fuit Genes
xiiij. Q[uod] trascens Hugo de claustro ante. li. i.
c. iii. Tunc inquit Lot[us] ab Abraāam separat: q[uod]
relicta ratione homo exterior in mūdi pulcritus
dine delectat. Et tunc ab hoste caput q[uod] supbe
gloriantur in sagena diaboli trahit et illaqueat.

Cuarto nō est gloriantur in pulcritudine
corporis: q[uod] anima p[ro]dit et officiū eternali dānan Pulcrit
do. p[er] p[er]iam dicta. quia mlti ob corporis pulcritudinē tudo cor
critudine labuntur in grauem viciō turpitudi pal[er]mū
nem. sic d[icitur] Ezech. xvij. H[abebet] fiducia i pulcritus p[ro]dit.
etudie fornicata eo. Sic enim Thamar p[er] habitū
meretriciū et suā pulcritudinē erat iudā pag
triarchā ad secessu ut cogesceret nurū suā Ben[et].
xxvij. Lū speciosa cū mltiere dilectatio carna
lis p[ro]icit: que cum turpi nō fieret. Hinc Lib[er]t
mar Jude p[er] pulcritudinē placuit: de q[uod] etiā
que esset ignorante. et ornatus meretriciū dilec
tione busiū fuit complementū: ut dicit Hugo de
claustro ante. li. i. c. iii. Ideo dicit Lib[er]t. in qdā
sermone. Quid est speciosa mulier: sepulcrum
dealbatū: nisi fuerit sobria/ casta/ pudica. Pul
critudo autē est sine his virtutib[us] precipitū pa
rens: venenum insipientib[us] compositum. Ecce
ex premissis patet quanta mala veniunt ex pul
critudine corporali. et q[uod] nequaquam est de ea gloriam
andū quin amplius in timore cum ea viuē
dum et cetera. Et tantū de pulcritudine corporis: q[uod]
erat scđm membrum ex quo nascitur sive oritur
vana gloria. sequit[ur] tertium vice de magnitudine
dñe sive fornicatione corporis. de quo dicam
in sequenti sermone. Rogemus ergo deum ve
gratiam nobis donet per quam virare possim
vanā gloriā de rebus corporalib[us] et spūalib[us]: ne p[er]
dam gloriā eternā. Q[uod] nobis procedere dignet
eis dñs qui est omnium beator[um] sal[us] et gloria i
secula benedicer[et]. Amēn.

De Inani gloria. Ser. x.

Quo potestis vos
credere qui gloriam ab iniuste acci
pitis: et gl[ori]a q[uod]a solo dō ē nō q[ui]rit. Jo. v.
In p[ro]cedēti s. circa vba thēcas audiuit scđz

De Inani gloria

mēbz et q̄ oris vana gl̄ia. vīc pulcritudinem
corpis. d̄ q̄ dixi q̄ n̄ sit d̄ ea gl̄iadūn; q̄r̄ ep̄iclosa
ap̄f̄ q̄t̄uor. q̄r̄ cito pte z d̄ficit; m̄t̄es ledit t̄f̄z
cit. nll̄i pd̄est aur. p̄f̄c̄ia; pd̄e z afficit. Nunc
sc̄q̄ f̄ru mēbz er q̄ oris vana gl̄ia: vīc robur
sue fortitudi corporis rōe cui m̄l̄t̄ sup̄bi r̄va
nā gl̄ia q̄r̄u: z p̄r̄ gl̄ia d̄ min⁹ aduertit; iux
thema. Pro grā Bue maria. Quō potestis

A vos credere tecto, verbi sancti. **D**ixi gloria regis circa verba
Inanis themats simoe, viij. quod multi vanie gloriante ex ro-
gula oratione boze siue fortitudine corporis. **E**t quod loquitr proptera Hie-
ce fortis re. ix. Non glorie fortis in fortitudine: nec diuines in di-
tudine cor*u*ti*u*s suis. quod. non illa*z* e*st* fortitudo **E**t dominus. neque di-
ponis. **V**irtus quod possent **E**t dominus hoiem defendere quod solo-
do e*st* glandu*l*u*m*. **C**o*ra* quod faciunt moderni milita-
res: amigeri*z* et ciecces: de sua fortitudine nimium
se exultare*z*: quod lib*z* opponemere sagaces*z*: rapi*z*
nis*z* exco*ri*atio*l*ib*z* pauper*z* illiterates*z*: de sua asti-
tate*z* fortitudine plu*m*entes*z*. Qui videntfles
e*st* ill*z* g*loria* d*omin*us narrat Solin*z* de mirabilibus
m*undo*z* quod adorat gladios*z* laccas*z*. Et Justin*z* li-
xiiij. a*it*. quod hoies an*in*uerti*o*nes idolo*z* lanceas
adorab*at*. I*te* videntfles laccas adorare*z*: quod i*n*
suis armis*z* fortitudine meb*z*ior pl*u*o*z* quod i*do* so-
let spare*z*. De quod i*do* Judic*z*. **E**t fiducia*z* multitudo*z*
die sua*z*: i*co*thib*z* i*la*gac*z* suis*z*: i*la*cces gla-
tor*z*. In co*thib*is*z* i*co*ntact*z* pacu*z* siue ferro*z* quod por-
tar*z* rustici loco bastaz*z* b*ea*cone*z* tec*to*. **D**e tali for-
titudine no*n* est glandu*l*u*m* propter quod tu*z*.***

*Nō ē glāndū i for
titudie & potētia: qz*

B **T**rius fallit p deceptioem, qz cù hō p fortitu-
foritus dis corporal' expetiā sustulit z viciuñā violētia
dico corpis quā ali' vincere n̄ potuit: statī de se nimis p̄su-
fallit per mis. et illa q̄ ultra vires hoīm st̄ attērare icipit:
deceptio s̄ q̄bō p̄ca fusiblē et aliq̄ cū vite pditioe sua
cūbīc. siue narrat Valerii l. i. c. xii. d. Polidiano
Exēpli arbiter ad suborta pluma cū socijs suis spelun-

Exempli

Ludicrūlū vñt h̄c. L. p. ḡtūlū et mētūlū
dici pōt illud ad Rom. iij. Ubi ē gl̄actio tua ex
Fortitū clusa ē t̄. Sc̄o fortitudo agit iuriatione
do corpo Qui ei fortis virito ep̄istit alijs faciē iniuriam
ris agit i facit. et sp̄ vel p rapinā v̄l p aprā violētiā robur
tūratiōz suūz v̄ires ondere sacogit. Unī auctor li. iij. car

minū. quē allegat Holcot supli. Sap. Tria
sunt seminū gñia q̄ i nūcule iuncte agro abloq;
comitanibz zizaniis pualciscit. s. elegātia pul
chrudiniis: vigor fortitudinis: et suauitas vo
cis. et seq̄. Pulcritudo iuuenem alienē castitia
et efficie p̄donem. Fortitudio audaciam inge
rit. Audacia ḥo ad iniurias comitendas im
pellit. sed hi qui vocis amplitate preminent.
laſciua molestis. ludicra proficiunt: et iocosa se
rīs anteponunt. Latitū gloria in confusione
veritur quādo sc̄ corporis fortitudine quiuis
corum abutit et per eam proximo iniuriatur:
dicēte domino Oſee. iiiij. Gloria eorū in ignos
tiniam mirabō. Et hoc quandoq; contingit
in hoc seculo. aliquādō ḥo dominus differt in
maiorē penam: et confusione vsc̄ post mori
tem in particulari et finali iudicio. ¶ Tertio D
fortitudi finit per internitionem quia corp. Forcitus
ralis fortitudi communis fortē interimit. et viō do finit
lentiam quā alijs facit exoluere cogit. Sicut p̄ tēnē
narrat Alber. super. q̄. Ecli. trae. ii. cap. iij. de tōne.

Milene seblera, qui tanta fortitudine alios
excessit, q̄tchaꝝ in suis hūeris portans sine iñ
terpositione quietis stadium perratiuit. Ires
cum cēt pbs. et aliꝝ pbi ad ipm cōuenienter par-
te dom⁹ q̄ruina pariebaꝝ cuꝝ iam inclīata estet
ad cadēdū ipē subitravit. et ea exceptit et sufful-
sit. i. sustētauic. Hic vleio n̄ obſtancē ſua forti-
tudine ab inimicis ſuis in malidis laq̄ abſcondito
capt⁹ cecidit. et a occurrētib⁹ inimicis infēct⁹. cez
naq̄ fac̄t bēſtias⁹ et austro. vt vey ſit q̄r gigas n̄
ſalauat in m̄ltitudine h̄tus ſue. Hec Alb. Et Ep̄pla
etia anthe⁹ q̄r de fortitudine ſua nimis p̄ſūptis
ab hercule icrfect⁹ fuit. Unde Oui. i. fastoz.
Sepe veile vinci nocuit antheus temeraria ⁊
e⁹. De q̄ ibidē Oui. ix. metra. fabula. x. fingit.
q̄ cu hercule lucrabaꝝ. q̄tēs ad frā prostrat⁹ ſu-
it. totiens vires resumpſit et rotetur reſurrexit.
Hoc hercules p̄p̄dēs ipm a frā eleuacū et inf̄ hercules
brachia radiu ecnuir q̄usq̄ expirauit qd ramē
ad l̄az ſic fuit. q̄r antheus rex lybie extitit. quē
hercules frequēt⁹ expugnūt et vicit. qui teſerum
recollecto exercitu ⁊ herculē venit. qd videns
hercules eū extra terrā appris vocauit. et ſic rex
collectiōe cestate ipm ſupauit. Huc ſua fortis-
tudo dēcepit. q̄r idē aliena patria qd in ſolo p̄
ho ſe poſſe facere purauit. cui⁹ ſuū evenit. Un-
bū verificat ill. iij. Reg. x. Non gl̄ieſ accin-
⁊ q̄r ve diſcincit. Quarto fortitudo ſuccū⁊ E
bit p̄ delecratōeſ. Fortitudo ei corporis nihil fac̄. Fortitudo
ad robur mēſ; q̄mimo circuſſime occūbit p̄ deleſ do ſuccē-
ſoratōeſ i pug carnis. Si ī ſanſone ne p̄z q̄ ml̄bie p̄ deſ
ea fortia fecit. et n̄ obſtare ſua fortitudine ab una lectoratōe
meretrice valida cape⁹ et firmitat⁹ fuit. vey Judi
cū. xv. Qd eratē Amb. i apologia: di. Clas-
ſidissim⁹ iꝝ ſanſon legit⁹ q̄ leon ſuis maib⁹
ſtrāglauit. ſi niſi amore ſuū ſuffocare portuſſi
melleſ ſcedite philistior⁹ et ip̄e et multier⁹ vni⁹ cefſie
ignicio. Et Valerii. ix. c. f. narrat q̄ cāpanō lu-
kuri ſuicē bantib⁹ armis ſuis illecebiſ ſplerat

5
Inan
glia o
ex stud
scie

Berino

x

romano militi tradidit. *Uñ Orig.* sup. *Levit.*
Semina viciet armatorum farrum pulcritudo caput
var: vincunt a specie q̄ n̄ vincunt a p̄lio. Quo
igit̄ q̄ gl̄tibus de fortitudine corporali tū p̄ ea nō
possit resistere, p̄pē carni sine adiutorio dī. *Jō*
bñ 8r. j. Reg. ii. Nō i fortitudine sua roboret
vir. Illa ē ḡ californicus bñda, q̄ debili carni
neque resistere, q̄ modica febre solerē d̄ficere & se
ipaz precipitare, et dēm est inficere. *Jō bñ 8r.*
Appa E la. 1. lib. 8 sua fortitudine gl̄tibus. For
titudine vīa ve fauilla stupe, et op̄ vīm q̄si scīn
nilla et succēderet vīz q̄s fil. et n̄ erit q̄ extinguar.
Hec d̄ fortitudine corporali q̄ erat fr̄tū mēbz. vñ
vñ vanā gl̄ia et c. Est in aduerſedū: q̄ n̄ ois for
tiendo ē vitupabil' s̄ aliq̄ et ē laudabil' s̄ bōa. Il
la vīc p̄ quā tucē et defēdit p̄tia ab inimic. vñ
q̄ domi defēdit ifirmos: aut socios vīcios aut
q̄zines a latrōib. cal' ei fortitudiō d̄ plēa iusti
cia: ve dī Amb. i li. de officijs. Et h̄i in decreto.
xxij. q. iii. fortitudo. Et ibidē ca. Nō inf. rēda.
d̄r q̄ lez tr̄tē ē n̄ iferre s̄ repellere iuriā. Et d̄c
ibidē Amb. q̄ ei n̄ repellit a socio iuriā si pt. tā
ē i vīcio q̄ ille q̄ fac. Et allegat̄ ibi exīm de moy
se. q̄ hebrei ab egyptio defēdit. i q̄ p̄mēdāf. Et
d̄i originalis *Ezo. ii.* Sz̄ heu fortes sum̄ in rebus
tremis et obiles i spūlibz et celestibz. *Uñ Greg.*
i mo. et habet vība. xlviij. di. i c. oēs. dī. *Dīnes*
buī sc̄lii dilectores i tremis rebus s̄. et in
celestibz obiles. Nā p̄ ep̄al gl̄iavīq̄s ad morez
desiderare appetūt. s̄. p̄ p̄perua: nec parū qdēi
laborz subsistūt. Quarro sc̄iē dēm ē ser. viii.
Inanis vana gl̄ia orīt et studio sc̄ie. Pro q̄ nocādū q̄
gl̄ia orīt boīm studientiū s̄. q̄tūor differēt.
Ex studio sc̄ie

Aliq̄ ve sc̄iat et h̄eante doo
cerinalē p̄sidentia.
Aliq̄ ve sc̄iank et ab hoīb ve
Scudētū q̄drū, nerabiles habebanl.
plex differētia Aliq̄ ve sc̄inj vēdāt et p̄ ea boz
nores: būficia et pecūniā acq̄
Aliq̄ ut prios edificēt (rant.
et deū honorēt

Primi q̄ eo fine studēt ve sc̄iat et h̄eante doo
cerinalē p̄sidentia. i. ve ap̄d alios doc. tñgri dicat̄
z̄. H̄i sg noua aures pruriētes faciēda addis̄
cū, et d̄ cōibz credēdis et agēdis n̄ curāt n̄ accē
dat. S̄les arbeniēsibz q̄ q̄b d̄z. *Ac. xvij.* Bebe
niēses at̄ oēs et aduene hospites ad nibil aliud
vacabā nūt aut dicere aut audire aliqd noui.
b̄ ē vīciū curiositas. et ē gnāciū norīe vanitas
et studij singlari. T̄les ē fuerūt mundani
pbi. De q̄b d̄z ad *Ro. i.* q̄ erranerūt i cogitatiō
nib. dicēt̄ se ē sapientes st̄li fci s̄. *Uñ legi* i
vīta phīz se ē sapientes st̄li fci s̄. *Uñ legi* i
ml̄titudine dixit. quēadmodū n̄ q̄ p̄la māducāt
maḡ sami se īngerētibz opozūna. s̄. bi q̄ opti
ma et p̄menētia māducāt. Sic n̄ q̄ p̄la s̄. q̄ vīt
lora legūt studioli s̄. Ex q̄ parēt q̄ cal' sc̄ia
em ad pruriētū aur̄ ordīnara et noua / ē taq̄s cibz
iurūt et fugiēd. q̄ sc̄i cibz iurūt gnāt morbi: sic
cal' sc̄ia iurūt gl̄ie gnāt fastū. *Uñ Ber.* Sicut

Ex idigēt̄ malos gnāt bñores. ita mīta sc̄ia
Komacho ait q̄ ē memoria. si decocta igne cha
ritas n̄ fuerit: n̄one illa sc̄ia in p̄cīm reputat.
taq̄s p̄usa s̄ p̄uos mores s̄ue bñores. an n̄ ma
li bñores p̄ui mores. ē rāle curiositatē sc̄iēt̄
supuacua/lapiēs loq̄s cuilibz n̄tm dī. *Eccī. iij.*
Altiora te ne q̄si. et i supuacuo rebus ne fues cu
riosus. vbi altiora vocat il: ad q̄ n̄ p̄t rācio
nālis. vel sc̄ia q̄ ē t̄us. Jō studiū liberaliū arg
tū ad vīlitate ecēte exēcēdū approbat. *xxxij*
dī. c. de q̄bus dā. Sed studiū in libris poētā
clericis inhibet cadēdūfere p̄ tortū. Et hic est q̄
monachi s̄ue p̄fessi religionē: plebani: sacerdo
tes signāter: vel i p̄sonariō p̄stituti. si in legi
bus vel medicina studuerint et infra spācum
duo: mensū n̄ desitent. ipso factō sunt ex
communicati. Ut habeat q̄ neele. v̄l mo. secu. ne
go. se immiscēat. in ea. Nō magno. et in c. sup
specula. et in c. statūrum. ne cle. vel mo. lib. vii.
Sedō quidā studēt ve sc̄iat et ab hoīb vene
rabiles habebanl. S̄ turpis yanicas est. H̄i sic et
pmi fm Greg. in mo. cōm sc̄iam refugīt n̄
cecer̄ equalēs estimēt. et qdā noua semp exq̄
rūt. q̄ dum alij n̄escīt ap̄d imperitor. mentes
gl̄iant. Et b̄ s̄lt̄ et st̄lēt̄. *Uñ Sen. ep̄la levij.*
Multa aperta transeūt et obeuta rimant. La
les studēt sc̄iam mūdi et n̄ dei. q̄ sc̄ia fm Greg.
in moza. est vībis velare. q̄ vera sunt falsa ostē
dere et q̄ falsa etiā s̄ut vera d̄mōstrarē. hoc mō
a tuu enīt̄ sc̄ia. b̄ a pueris p̄cio discit̄. hanc quis
sc̄iūt ceteros supbīēdō despiciūt. hec sibi obse
quētibz p̄cipit bonoz culmis q̄rere et adēpta ra
lis t̄pali gl̄ie vanitate gaudere. Nec Grego.
Illiō vana gl̄ia de tali sc̄ia frena: est ap̄d dēū
p̄fusioē plena. dicēt̄ aplo ad *Phil. ii.* Gl̄ia in
p̄fusioē eoz q̄ terrena sapiūt. Terrio studēt
aliq̄ ve sc̄ias vēdāt. et p̄ eas bonoz ac p̄gūra
būficia h̄eant et pecūniā ab alijs emungāt. Et
turpis q̄st̄ ē. q̄les sūt bi q̄ sc̄ias lucrativas ad
discēt̄. ve i lute canonico. hi vīz q̄ cecez i lute
zecez p̄missioē t̄m addiscēt̄ d̄ foro p̄cētioſo. et
de astutis aduocat̄e rōne pecūniā. S̄lt̄ et i me
dicim̄. q̄ va sc̄ia dimissā bēnefīcītēt vēculaz
expīmer̄. p̄pōse d̄ maḡ sc̄ia ad dēcepētēt simy
plūtū se iacates iambō vībis. nibil curātēt de
sc̄ia solidā et firme vītar̄. Qd̄ deplagēs autor
li. d̄ vīla sc̄iat̄. Qd̄ inq̄ delināt ad cā q̄ lucra
mīstrat̄. ve q̄ sc̄iat̄ dīscēt̄ pauci. p̄les vo ve ab
undēt. sic te p̄stītūt̄ o vīgo sc̄ia. sic te vēnālē faq
cūt̄ cast̄. āpētibz aptā. n̄ te p̄p̄te q̄rēt̄ s̄ lū
era. p̄ ce dicāt̄ q̄ volūt̄ pot̄. q̄ pharīt̄. Et istra.
Sic phīa exiliū pat̄t̄. et p̄ phīa pecūnia regnat.
Taliū sc̄ia n̄ ē d̄ lūrlū. i. icētēt sc̄iēt̄. s̄. ē t̄rena
aiāl' et diabolica. *Jac. iii.* Quarro studēt aliq̄
ve prios edificēt̄ et deū honorēt̄. et b̄ ē charitatis *Studiū*
Sic ei d̄ sc̄ia gl̄iae ē ap̄ls. ii. ad *Loz. xi. di.* Ex p̄uenēs
istio me nibil min⁹ fecisse a magnis aplis. n̄ c̄ charit
z̄ i igēt̄ s̄u fmōe s̄. n̄ sc̄ia. Exīm hēm⁹ i vīta s̄. an tate
to. Lū ei aliq̄n̄ duo gētēles phī ad cū vēstēt pu
tātēs se eū posse dīcēt̄. q̄b vīt̄ et vītu icellep̄t̄

D
fortius
do finie
p̄ icētēt
tionē

Exempla

hercules

E
fortius
do succē
bit p̄ des
lectatōt̄

De inani gloria

re paganos. Et p. intercepte, eis dixit: Quare ta
loge ad stultum boiem vos sapientes venistis: qu
bus rundibu ipm non constultum sed nimum sapie
re. Antonius dixit. Si ad stultum venistis, supflu
us labor vic. Si at puras me consapiete: tu sa
piete bonum consumi qupubas; qur bea puenit
imicari. Si ego ad vos venisse: ego vos imi
tarer. sed qur vos ad me ruage ad sapientem venistis:
estore sic tu ego suz christiani, cum cable*ss*lerunt phi
litantes acum*ss* ingenij eis in demonum expulsi
ones. Alij phi invenit cu irridere cupientes:
qur loras ignorare, qubo dixit. Quid puns es; sensus
an lore, tu an sensus ex loris: ver lore ex sensu ori*at*?
Illundibu qur sensus etat autor *z* loras suetor.
at Antonius. Igis cui sensus icolumnis es loras non
req*ui*re. Tertio venienti viri vniuer*z* phic artibu
doctissimi. bim contra ronez ab eo exigeret fidic nonre
christiane, tu intercessu*s* sua propagatio*s* sophistica
de cruce domin*u illudere: Antonius paulul*u* races
preterpe eis dixit. Quid pulcris es cruci colere?
an adulteria precidium ver fecisti his affigre qus
colis, tu plibu exep*li*s tu ronibu fidic nonram pbas
phos istruxit. Ecce qud valuit illu scia mundana:
non Antonius loris indec*z* erat: cum eos suava:*

Thus Antonius tristis indectus erat: ut eos super
ut re. Sic ergo p[ro]pt[er] ex dicti quod studiu[m] scie triplici
p[ro]pt[er] se iordani et p[er]petri. Est enim vero quod nulla scia
studiu[m] est de p[ro]p[ter] se iniquitatu[m] scia est mala. si[ci] scire malu[m] p[ro]p[ter] se
inordinata non est mala; sed p[ro]p[ter] accidentes pura iaddiscedo vel co-
tum et p[er]petri fidetudo i[st] scientia est p[er]petri. Et hoc p[ro]p[ter] eum vel ex parte
re cogiscere; vel ex parte cognoscibilis. Prior ex parte
cognoscendi, p[ro]p[ter] duas rationes. Prima p[ro]p[ter] occupati-
onem, viceq[ue] q[ui] p[ro]p[ter] occupatio[n]em in studio aliquo?
scie expedientibus exercitio[n]e et officiis ad quod tenet. Si
cur si iudex p[ro]pter studiu[m] geometrie desisteret a
causa expedientibus; vel sacerdos a p[ro]fessiōnib[us] au-
diens q[ui] casus audire tenet. Secunda est p[ro]p[ter] dele-
teratio[n]em aliquo scie; ex q[ui] aliquis veniret i[st] p[er]
petuum aliquo scie quas reverenter opebat. Siecum de
bet Hiero, p[ro]p[ter] tamen delectabat ornatum ver-
borum Tullij; quod despicebat ei iustus fimo p[ro]pheta
vir ipse dicit. Et iuste se punitu[m] astruit, p[ro]p[ter] eo quod ille
bro[rum] Liceroris studebat. Sic etiam accidit illis q[ui]
tarum adhuc ronibus huanis; quod a fide discedunt
et ea iugnatur. Secundo ex parte cognoscibilis scientia
huanorum p[ro]p[ter] eum p[er]petri. Et hoc p[ro]p[ter] tres rationes. Primi
ma q[ui] scibile est inclinas ad culpam; ut i[st] scia necro-
macia. Secunda q[ui] scibile nullu[m] utilitas habet effi-
cacia; ut i[st] scia ars notorio. Tertia q[ui] scibile est
super cognoscendis potestia; Eccl. iij. Aliorato ne q[ui]
scitur; ut p[er] p[ro]p[ter] s. Hec scimus Tho. i[st] scripto tertij di-
stim. xxv. ar. iij. q. iiij. Dicentes q[ui] circa p[ro]missio[n]em
sa: Quid mali sequit[ur] ex hoc quod de sua scia glo-
riat? R[esponde]nt breuis quod vane gluentes de scientia
tria sequuntur mala; viceq[ue]

Fatuitas et nescientia
Barbaricæ et non sapientia ostendit
Puritas mentis et intelligentia fundit.
CPrimū malū est fatuitas et nescientia; quod glo-

3

riari multū de habitu sc̄ientie est signū modice
et inutilis sc̄ientie siue intelligentie; vt ostendit
Egidij de regimine p̄ncipū. li. q. p̄ee. s. c. viij.
In oībꝫ in q̄e aliqd imp̄fecte habēre plus ap-
petunt laudari ex illo q̄ p̄fecte illud possiden-
tes. L̄lerici em̄ imp̄fecti q̄ habēt imp̄fectā sci-
entia plus desiderat̄ vt vocent sc̄ientie et v̄ ha-
bent nomē q̄p̄ excellentes clericis q̄ vere sci-
entes. Errō est. q̄ qui vere sc̄iunt in seip̄is inu-
niūt vñ gaudēant̄. iō nō em̄ de apparentia cu-
rant; sed q̄ imp̄fecte cognoscunt̄ q̄ nō vidēt i se-
ip̄is sc̄ientia vñ possint gaudere; qd̄ nō habent
in rei veritate volūt habere in boīm opinione
Hc Egidij. Tales se apud im̄p̄tos magnis
compant̄; dīcta et faceta eoz vitupant̄ et sua q̄
nihil sunt magnificat̄; q̄ cū ad p̄sentia eoz v̄
niū statim modica rōne vel autoritate eos fa-
tuos esse demōstrat̄. Unī q̄dam vane gloriant̄

rea aliq sophistica garrulitate pollentes plus
mut se maioribz parificare. Et intāēū interdū
ð se p̄sumut q̄ etiā publice cū acutissimis cle
rici dispensare z̄cedū, q̄s sequit̄ fuzio z igno
minia: inqne ipoz argumēta nihil esse ostendūt.
De q̄b d̄ Esa.lie. L̄ fidūt i nihili; loquuntur
vātates z relas arance tixerūt. Et eoz n̄
erūt i vestimentū nec opicent̄ opibz suis. Q̄ aūt̄
vanā gl̄az siue arrogatiā ð scia seq̄ fatuitas
z nesciētia ad l̄faz ondīs p̄ q̄ddā exm. Un̄ nar
rat de q̄dā famoso m̄gno p̄fis q̄ vinā q̄nē t̄bē Ex̄plū

ologicā alra disputauit; et ī fine de se glāne ait.
Hāc qōnē sic discussi: q̄ si angel⁹ de celo veni-
ret alit dicere nō posset et in crastino oēm scie-
tiā et sensu pdidit: et factu⁹ vſq; ī fine vite pma-
sic. **C**redo p̄ vanā glāia de scia/sondū garru-
litas n̄ sapia. **N**em fm Ii. iij. de sum-bo. c.
v. liez̄ i supficie sapientēs videant: medullit⁹ en-
tīcias arcana nō tāgūe: qz supbie nube ppedis-
unt. Supbi em legūe et qruē: nō inueniū sp̄
fm aplin. ii. ad Tim. iii. Sp̄ discentes et nun-
q̄ ad sciam tīcias prigētes. Se em credere scire
ē plūptuosum valde. Et eo ipo q̄ b̄ credit iā n̄ Lcredere
vere scit: qz vanitate eumescit: ut vult apla. i. se scire ē
ad Lop. viij. Qui inq̄ existūat se scire aliqd p̄lūptuo
nōdū cogūit quēadmodū opreatu⁹ scire. Ubi sum

nōdū cogūir quēadmodū opereatū scire. Ubi sum
glo. Amb. Ipos q̄ de scia glānt: ondit nō ita
cogūisse sicut coḡscēdū ē. Perfecta ei scia fin
Breg. sup codē vbo. xxij. moz. c. xxvij. Et sci
re oia: z tñ fin qnādā modū scētē se cē nescire.
In b̄ ei mdo dū vivim⁹ n̄ pfecte q̄ sciedā se sc̄i
mūstr̄ pfectētē p̄ icellētū nl̄ nos pfecte sci
re coḡscim⁹. Et iōbz Rab. sup Erod. Dialecti
ei v̄bis insistētēs sūc rancē garrulātēs. z sine sci
entia eloq̄tria est garrulitas dicēda nō sapia:
fin Tul. ¶ Tertio p̄ vanā glāam de scia z fūz
dit mēns puritas z intelligētia. q̄rte de Lassia.
li.iiij. d̄ institut̄ monachoz. Et h̄ in Specu.
li.ii. c. lxxvij. Impossibile ē cū q̄ posito hūaz
ne laudis adq̄redē studio lectrōis insistit: donū
vere sc̄ietie p̄mereri. Et cām assignat Iſi. vbi
sp̄.li.iiij.c.xj. q̄ diuine legis p̄cepta b̄nib⁹ ce-

ad deum iteratibus pacem: prius ac et superbus clauditur. quod cum finis dei sit lux: per ipsum fideles illuminantur et superbus tunc est. Et vnde illi illuminant inde isti cecantur: et dum scia accepta non ad dei gloriam: sed ad suam laudem veniunt: et ea extollunt ibi peccant. ubi peccatum mendare debuerat. Hec ibi. Et sic peccatum vanum glorie excecerant: quod vitace non speculantur. Per igitur per vanam gloriam de scia mentis puritas et intelligencia profundit.

R **Q**uincus dixi principali circa simonem. viii. 5. quod vanum gloria oritur ex vanitate et vice scientiae siue bonis opibus: quod est pectoralium. Non enim gloriam de vanitate aut scientiae. Cumque excepimus salvator nos oportet in phariseo de suis opibus gloriam reprobaro: et publicano se humiliare iustificato. Luke. xviii. Qui in vanitate vanum gloriam magis gloriam suam quam de diligere cōprobabat: scripturam de omni malo. Iohannes. xii. Dilexerunt gloriam hominum magis quam gloriam dubium ex dei. **D**iceret quis: Quae enim debet hoīem retraerat quod causa heretica vanum gloria de vanitate aut vice scientiae. Res sit pectoralium spodet: quod tria sunt principali quod retrahere debent suum vanum hoīem a calo vanum gloria de vanitate et cetero. quod gloriam de opibus bonorum vanam gloriam de scientiae et cetero. **V**irtutes totales invenimus. **H**oc enim spūaliter interficit. nisi et vanum. **P**remiuū finaliter collate.

Excepimus. **P**rimo vanum gloria de scientiae eminentia virtutes totales iuterim. Nam quicunque quis vanitate pollegat si inanis gloria sibi ea attribuatur: et de ea fauore et laude humanâ gratia eam potest et amabiliter. Sicut expressum est in Ezechia rege israel. quod cum ratiōne pectoralium esset: ut dum in lecto egreditur non decubuerit: fiducialiter domino ait. Memetudo misericordia quod ambulauerim coram te corde pfecto: et quod bonum est in oculis eius fecerimus. Es. xxxviii. 8. 9. Reg. xx. Et cum rex babylonie misericordia munera: et ipse vanum se iaceret ostendisset nūc eis et ambasias coribus oia quod habuit. sed domum regiam: et argenteum et pigmenta varia: domum vasorum suorum: et quod habuit et thesaurum suum. nec est secundum quod non monstrasset eis in domo et in ore pectore sua pista iacante gloriam prodidisset oīm vanitate suam: nisi per subseqnēti pñiam dñm placuisse: ut parvus sup. iii. Reg. xx. Quid pulcre oīdierat. Lassian. dicitur monachorum. li. 1. et Spec. li. xix. c. xxxvii. di. Ezechias vero in oībꝫ plurimam iustitiam: quod incertitudinem. et xxxviii. milium de exercitu assyriorum angelos tuba una noce deuastate pīc valuit impetrare. iii. Reg. xix. quod post mortem diea domino pīfinitum. xv. annis vite metas excederat una oīzōne. pīmeruit sole per decē gradū et euenteret duplicatus die vniuerso orbi et feras nō leges pībuit: post eam in manu documenta vanitatis successibus suis ellisus est. ita ut vniuersus suis pītūcibus ac non sufficiens: oblitus tradidit: ira dei pīfessi suscepisse nisi eum resupra humilitate placuisse. Hec ibi. Hoc bene accedere debet illi qui cum eleemosynā auxiliū vīlū pīfūtū: aut aliud op̄ bonum faciunt: ut pīfēre pītūc quod pīfūtū pīfūtū ad aures aliorum. **S**ed vanum gloria de vanitate hoīem spūaliter interficit. sicut enim vīlū pīfēre ab

hoīe attractus: mox vitalia subinerat et ea inficit: ac morbi pīfētū introducti pīmētū medicos. Ita aura vanæ laudis de vanitate conceperat vice ipsius et sauciavitua. **U**nus Bern. sup. Qui habet i adiutorio. xvi. v. Et in florilegiū. li. v. c. xix. Vanitas gloria leviter volat: leviter penetrat: sed non leviter infligit vulnus. cito inficit: non videtur necat. inquisitio gloria cecat et negligenter quod se ei ostendat. quod se exponit et ea non attendit: non discutit. quod sic trivula: quod sic trivula: quod aduca quod vanum: quod vanum. **S**i excepimus quod inveniatur in modo iam non occidit cum gloria: sed occidit magis quodammodo vanum in puluere: immo redacta in nihilum. **L**uius excepimus habemus in vitro dei. iii. Reg. xiiij. Qui cum in altare in beebel pīpīberaut: ne Hieroboam regem premuit. sed regis brachium arefecit: et sibi restitut: nec cum rege coagulare voluit: et cum in via per aliam ap̄ham deceperat: pīpīberat. **B**occinus fuit. Quare de ap̄ham tam in signo decipi et occidi permisisti qui leprosum de corpore ita stulte egerat vanum gloriam: fuit: ut disceret quod nequaquam pīpīberat fortitudinis fuerit quod regi restitut: et dignus fuit ut penitus in de veritate sumerat: vnde culpa negligentie admisit et ut exponeat Gregorius. xiiij. moral. **T**ertio vanum gloria finaliter pīmū collate: sicut saluator de phariseis et hypocritis de Mat. vi. Qui faciunt bona sua ut videantur ab hominibus: et mercede de sua receperint. Quid expones Gregorius. xiiij. moral. ait. Qui inquit per humanam laudem in bono actore se exhibet: in castum a veniente iudice retributionem bonorum operum sperat: quod dum hec ostendat faciunt laudis pīmū ab humano ore pīceptū: et vanitate arrestat: quod ait Amē dico vobis: receperitis mercede suā. Tales in futuro per bono opere quod feceris non pīmū: sed eternū ut habeatis: dicere Sapiens te Eccl. q. Ut pectori terrā ingrediēti duabꝫ vīs. Sup quod Gregorius. i. moral. Sicut nonnulli qui in bonis quod faciunt simplices non sunt: dum non in his retributionē iterū sed exercitū fauore querunt. Sic et per Sapien. dī. Ut pectori terrā ingrediēti duabꝫ vīs. Pectori terrā ingrediēti qui et dei et quod opere exhibet: et modi quod per cogitationem querit. Qui igitur in eterna et finali retributione fructū pīmū hinc actorum cupit a deo recipere: studiat vītū vanitatis declinare: et indubit pīmū recipiet ab eterno remuneratore. **D**ubitate circa dies vanitatis inane sunt inani gloria: quod sit vanum? Nam posset vanum esse quod dicere: Tu plura dixisti de vanitate inani triplice gloria. Quid tamen est vanum sine inanitate? Ad hanc dubitationem dicendum est: quod vanum est aliquod tribus modis. scilicet caret virtute: stabilitate: utilitate. Primo modo oīm medacium est vanum: pīmū illud Ps. Ut quod diligenter vanitatem et querit medacium. **S**ed vanum est quod caret stabilitate. Et sic oīs creatura cui de se sit et nūbilo et tristis in nihilum: sed vanum sine vanitate: pīmū illud Eccl. i. Vanitas vanitatum est omnia vanitas. **T**ertio modo vanum est quod caret utilitate: sicut oīs res est vanitas: quod non referunt ad debitum fine: ut medicina quod pīfert sanitatem ad quam est ordinata est vanitas. **U**nus

De vana gloria

Esa. xl. 2 q̄ sit cb̄ s̄ q̄ sua passio i multe nul-
lū fecit fructū. Invanū laborauit sine caūtione
ne osumpli fortitudinē meā. **E**x q̄ habet q̄
q̄ laudari appetit d̄ falso siue medacio; ut
de fabulis fictis tē siue de vicio q̄cūq; aut de
bono transitorio; siue de bono inutile v̄l̄ infri-
ctuoso; tē siue peccat p̄tō inanis gl̄ie; ut pac̄ et
p̄missio.

Dicitur sūc̄ q̄ tuor p̄ uita norāda. **P**rimū q̄ cognoscere
p̄t̄ p̄t̄ sc̄re seip̄m et sua opa est necessariū ad salutē;
et id appetēdū. cognoscere aut ab alio nō ē necē-
saris salte. p̄ter se. licet q̄nq; sit necessariū ab
alio cognosci. p̄ter aliuz; ad edificationē p̄t̄
mox; et ad vitādū scadaliū. **S**c̄dū ē q̄ velle
le sibi placere p̄t̄ cūlōsum. **U**nī Aug. sup̄ Joā.
Periculōsum est sibi placere cui eauendū est
sup̄bire. **T**ertiū ē q̄ velle placere deo est ne-
cessariū; et id appetēdū. **U**nī apl̄us ad L. ol. i.
Ambulētis digne deo p̄t̄ oia placētes; quasi di-
ambulētis digne deo; vīc̄ ut sit digni deo tā
q̄ p̄mio. p̄t̄ oia placētes; nō p̄ pres; q̄ nō ē pos̄
sibile in aliq̄ placere deo; et aliq̄ displicere. sed
necessē est p̄t̄ oia deo placere. **E**t itē q̄ ad L. oī
rinch. x. Quē dēt̄ cōmēdāt̄ ille p̄baē ē. q̄ si di-
Ille q̄ se cōmēdāt̄. facēdāt̄ seip̄m; est reproba-
tus a deo. **E**t sūt̄ ille q̄ laudat̄ aliū; frequēt̄ deci-
piſt̄. sed ille q̄ne dēt̄ cōmēdāt̄ ē app̄zobaē; eo q̄
deo nec fallit̄ nec fallit̄. **H**ec lac̄t̄ dēt̄māt̄ san-
ctus L. bo. q̄. q. cxxxiij. ar. i. **Q**uartū p̄t̄
etū q̄ velle placere alteri nō p̄t̄ se; sed p̄t̄ aliū
q̄d̄ bonū siue aliquē fructū est lictū t̄ meritoz-
rit̄. **P**ro q̄ notādū q̄ hō p̄t̄ sua bona narra-
re et laudare et alijs velle placere q̄ tuor rōnib⁹
Ut deo gl̄ificēt̄.

Hō p̄t̄ bona sua alijs **U**t p̄m̄ edificēt̄
dicere et se laudare **U**t seip̄m̄ p̄solef̄
Ut vīcas eluciēt̄.

Primū rō ēt̄ deo gl̄ificēt̄. sūm̄ illō. Mat. v.
Sic luceat lux vīa corā hoīb⁹ ve videane opa
vīa bona et gl̄ificēt̄ p̄iem vīm q̄ in cel̄ est. Su-
per q̄ vībo d̄t̄ L. chrys. **S**ic luceat L. i. sic illuminate
docētes; ve nō vīa em̄ andiane vība; sed et
opa videat̄. ve q̄d̄ illuminatis p̄ vībū q̄s̄ lux; co-
diatis p̄ eccl̄p̄ q̄s̄ sal. **J**o subdit̄. **V**e videane
opa vīa bona L. i. deo grata. **N**ā opa fac̄a in
charitate sūt̄ deo grata. s̄ fac̄a i p̄cō morali
nō sūt̄ deo accepta. **E**t sequit̄. **L**et gl̄ificēt̄ p̄iem
vīm tē. **I**q. di. nō gl̄ificēt̄ vos; sed p̄iem vīm;
cui soli ē gl̄ia. Ita q̄ i ope vīo tanq̄ finē vel p̄
mū; laudi hoīm nō q̄ratis; sed solū gl̄iam dī.

Sc̄dū rō q̄re p̄t̄ et debet q̄libet alteri bona
sua narrare et ei placere; ēt̄ ve p̄m̄ edificetur.
Ita d̄t̄ apl̄s. q̄. ad L. oī. viii. **P**rouidētes bona
sc̄re opa a vob̄ fieri; nō solū corā deo q̄ videt̄ in
teri. s. p̄sciam; s̄ etiā corā hoīb⁹ q̄ videt̄ excep-
tioria bona; ve. s. videat̄ nō vos; illar̄ et ill̄ t̄ p̄
illa deū gl̄ificēt̄. Ita q̄ bona p̄scia ē nob̄ necessaria
fama ad deū; t̄ bona fama q̄ ad p̄m̄. **U**nī Augo.
de cōl̄ vita clērīcōp̄. t̄ habent̄ vība. q̄. q. i. Nō
lo. d̄t̄. Due sūt̄ res; p̄scia et fama. **L**ōsc̄etia est

necessaria tibi; fama p̄t̄ tuo. **E**t sequit̄. **D**uī
q̄ fidēs lōsc̄etia famā negligit crudel̄ est. p̄ter
hec duo ch̄ristina ḡficiſt̄ ex duob⁹. s. ex oleo ap̄t̄
nitore et sp̄lēdōz̄ lōsc̄ie, et ex balsamo p̄pter odo-
rem famē; ve b̄ extra de sacra vīnci. ca. j. **H**oc
aut̄ q̄ dīcū ē fīm̄ Berni. intelligit̄ si nō sit bag-
bit̄ notabilis; nec actio rep̄hēsibilis; nec fīmo p̄t̄
p̄t̄ib⁹. **T**ertia rō ēt̄ ve seip̄m̄ p̄solef̄ et ad meli-
ora p̄uocet̄; ve. s. ex bonis q̄ alijs in seip̄o cog-
scit et testimoniū fame v̄l̄ laudis alteri studē
at i eis p̄seuerare; et ad meliora p̄ficere; ve dicē
sc̄tūs L. bo. q̄. q̄. vbi s. ar. i. i. soluēt̄ certū argu-
mēti. **Q**uartā rō ēt̄ ve vītas eluciēt̄ et suipi-
cio sinistra euacuet̄. Ita d̄t̄ apl̄us. q̄. ad L. oī.
iii. In manifestaciōe vītatis cōmēdāt̄ nos.
Sed adhuc dicēt̄ q̄s̄ Gus. (meriplos.
dio ex dictis vanā gl̄iam esse vītandā. q̄ p̄cīm
et noctū. Et tū vanā gl̄ia semp̄ p̄cīm mor-
tale; vel ē aliq̄ p̄cīm veniale. **B**d̄ b̄ dīcedūz
ēt̄ q̄c̄tuor modis inanis gl̄ia ē p̄cīm mortale;
et tribō modis p̄cīm veniale.

Lum ēt̄ dealiq̄ q̄d̄ sūt̄ solē
deo; ve sc̄re futura q̄ subſūt̄
libero arbitrio
Uana gl̄ia est
Lū ēt̄ de aliq̄ extra v̄l̄ p̄ter deo
p̄cīm mortale
Lū ēt̄ dealiq̄ sup̄ deū; sūt̄ q̄
dicea hoīm̄ p̄fert̄ dīces; p̄barū
sc̄re p̄ocēt̄
Lū ēt̄ de aliq̄ ēt̄ deū; vīc̄ de p̄cīm
cāt̄is et mal̄ opib⁹.

Ch̄risto inanis gl̄ia ē p̄cīm mortale; q̄s̄ q̄s̄
gl̄ia de aliq̄ q̄d̄ sūt̄ solē deo. Sicur gl̄ia ab
gl̄ia et tur̄ reḡt̄; cui d̄t̄ L. zech. xxviiij. **E**leuātū est
cor tuū. subincelligit̄ et subgībā et dīfīst̄. Ic̄s p̄
iactātā. **D**eo ego lum̄. q̄. di. d̄t̄ ēt̄ ita bon̄ q̄ a
nullo p̄t̄ argui. Ita tu sup̄be gl̄iaris et ita bon̄
nū q̄ correcciōe nō idigēt̄. **V**el aliq̄. **E**leuātū
est cor tuū et dīfīst̄; ego sum d̄t̄. q̄. di. sūt̄ de
us est essēt̄ial̄ bon̄ et a nullo alio bonū acci-
pit̄; et q̄ oīs bonitas deriuat̄. sic tu gl̄iaris te
bonū nō a deo sed a teipo. v̄l̄ gl̄iaris bīz̄ et bo-
nū. **L**ui⁹ zērariū d̄t̄. s. ad L. oī. iiiij. Quid hēs
sc̄re boni q̄d̄ nō accepist̄. Si aut̄ accepist̄; quid
gl̄iaris q̄s̄ nō accepis̄. **N**ā p̄ueris; ē valde q̄
hō bona que bab̄ iacet̄ et gl̄ies se nō bīz̄ et bo-
sēd̄ a seip̄o. vel a deo ex merit̄ suis; eo q̄ talis
zēraria et divīe bonitaci et ḡfē et reuerētī. **U**nde
Greg. Auoris sui ḡram negare zērūt̄; q̄ sū
bi tribuit̄ bonū q̄d̄ opat̄. **T**ales sūt̄ q̄nq̄ ex
sua facultate v̄l̄ forte p̄mēt̄a dīcūt̄. **Q**uid dī-
cis. d̄t̄ dat̄ illa v̄l̄ illa. **S**i ego p̄ me nō fecis̄
bāc diligēt̄ v̄l̄ istā; frustar̄ fūissim̄ ex parte
dei; etiā q̄nētūnq̄ orasem̄ vel alia bona fecis̄
sem̄. **S**c̄dū inanis gl̄ia ē p̄cīm mortale; q̄s̄
q̄s̄ gl̄ia de aliq̄ extra v̄l̄ p̄ter deū. **L**ui⁹ zērā-
tū. phibēt̄ H. iere. ix. Nō gl̄ies sapiēs in sapia
suāt̄e foris i foritūdīne sua; nec diuīs i di-
viūt̄ suis. De q̄ etiā sup̄ dīxi a p̄ncipio fīmois̄
Et sequit̄; sed i b̄ gl̄ies q̄ gl̄ia sc̄re et nosseim̄;

R
Va
gloria
p̄cīm
niale et
p̄cīm

Sermo

XI

Un obsecit i alio ciuitate v'l castro & trib' p'c'is
pue & suerunt fidere & glia habere. s. cu sunt
magne prudenter & potenter & opulenter. q' tria p'bi
bet d'nus dices. Nō glie sapientia i sapientia sua: q' si
q' hac libere. q' sapientia b'is modi stulticia e' ap'p'
deu. i. ad L'oz. iii. **S**ed nō glie fortis i for-
titudine sua. N'c' saluare se p'c'et
for'. **T**ertio nō glie diues i diuinitatis suis. q'
v' d'r. P'rouer. xi. Nō p'derunt diuinitat' die v'ltio-
nis. s. i. b' glie scire & nosse me. Scire. s. i. p'nti
p' fidē & i futuro p' sp'm. H'lo. U'ra glia e' sci-
re & intelligere deu'. **U**n apl'a. q. ad L'oz. x. Qui
glie i d'no glie. Aug. U'lio dei i p'sia est tota
merces. **T**ertio inanis glia e' p'c'm mortale
q' q' glia & aliq' sup' deu'. s. cu q' restimoniū
boim p'fere testimoniū dei. s. i. q' q' d'z. Joā. xii.
Qui dilexerunt magis glia boim q' d'i. U'bi Al-
ebuim sic de. Glia h'z e' i m'ndanis glia. Et
L'bz. glia dei de visione sedētis in throno.
Quarto e' p'c'm mortale cu' q' glia & aliq' q'
deu'. pura q' q' amo vano laudis & p'c'm
tit facere ea que sunt q' deu'. Unde August. v. de
ciui. dei cap. xiiii. de sic. Hoc viciū. s. amo hu-
mane laudis tā inimicū e' pie fidei: si maior in
corde sit cupiditas glie q' d'i timor v'l amor: vt
d'nus dicere Joā. v. Quo potest' vos credere q'
glia ab iniuc' accipitior' gliam q' a solo do est
n' credin'; q. d. Qui ab alijs apparetur honorari
difficul' p'currit ad ch'm. **U**n Alchuin' sup il
lo v'bo sic d't. Magnū viciū e' humane laudis
ambitio q' de se vult extirpari q' de se n' h'z. Jo
ei n' possunt credere: q' supba eoz m'is laudas
ri desiderar' se sup alios effere L'bz. Si lau-
des amant' ea q' a deo se sim' peuit. Sic g' p'z
& q' t'z u' mo'is inanis glia e' p'c'm mortale.
Runa **E**st at inanis glia p'cipue p'c'm mortale cu'z
gloria e' q' de malitia glia. ve declarat sccl's. Tho. q.
p'c'm ve h'z. q. xixij. ar. iii. i corpe q. p' totū. **S**ed o' di-
niale tris c'dū e' q' inanis glia e' p'c'm veniale tripli' rō
plicer' ne. s. in'c'etio'is: in'deliberatio'is & i'uetio'is. Pri-
rone in'c'etio'is. L'z ei in'c'etio' gliam no' sic de
aliq' q' charitati repugnat: vt sup' d'm e' cu' e' veniale p'c'm. Sed o' rone in'deliberatio'is. L'z
ei q' subito & sine delibera'cio' inanis glia: t'c'e
venial' p'ccat. T'errito rone in'uetio'is. Nā f'm
L'bz. inanis glia e' locū h'z in suis ch'z: in q'z
tñ ill'm e' p'c'm mortale. q' z. vbi. s. ar. iii. i cor-
pe q'z. i fine. z argu. c'ora. L'z g' t'c'tu' malu' sitra-
na glia supbie p'ma filia. Rogem' o'p'c'et' deu'
ve sua g'ra nos p'ceruer'ne q' ill'a supbie filia su-
p'blissimis spiritib' addamur: q'z p'c' e' d'nus
Iesu ch'z b'ullimo etinalis gliemur Amen.

Cde vana glia **S**ermo. XI.

O Wi gloriatur in
d'nus glietur. nō ei q' scipm' comēdat
ille. p'bat' e' sed quē de' comēdar. q. j.
ad L'oz. x. **I**n p'cedeb' f'm'ib' audiss' q'z
tū si derestāda vana glia. Et signe i f'm'oe p'z

cedēt: q' nō sit glia d' fortitudine & po'c'etia: nō
q' i l'cia: n'c' de v'ture siue bonis o'pib': p'p' m'lt
ta mala q' ex tali vana glia sequit'. Quid er' d'i
ca' vanu' q' vano glia sit p'c'm mortale et q' nō
veniale. z sic de alio. N'c' p'ur ad maiore' deē
stationē b'is' v'c'j' intēdo dicere p'fusionē vani
glorij siue vane gliae: ex q'buldā reby n'lib' q'z
q' compāt. Pro g'ra Ave maria. **D**ui glo-
riat in dno glie. vbi. s. **I**n bis v'bis apl'us
gn'atr' rep'hendit vanigl'ios siue vanegliac'et:
diceo. Nō ei q' scipm' comēdat ille. p'bat' e' q. d.
Null' er' p'pa laude e' comēdat'. n'c' ap' deu'
accepte' e' q' ex deu' glia. sibi acribu'eo q' d'i e'
ve de glo. Ille ei vere e' glia et laude dign' que
de' comēdat. i. cui' opa deo placent p' b'ulicat' e'
n' p' supbia aut vano glia. Ergo q'uber h'z in
dno glie. i. dno attribuat p'fidei' & glia sua
cui' g'ra e' ve de glo. q. d. Dia bona b' referat i
deu' a q' sur'z nō sibipi' acribu'at' z.

Ad maiore' g' d'ce'stationē b'is' v'c'j' vane **B**
glie & ad p'fusionē vane gliae. Est aduerten' D'ce'stationē
d'u' q' vanigl'io' p'par' sex reby n'lib' p' ordinē
vane.

Vaniglorius **E**mēti oleu'. z sic e' s'ilis fatu' glorie.
coparat' **P**omo stupescēti. i. pomo crux
T'ineo corrodeti **T**ubae p'strepēti siue alle canēti
p'per tria. **L**epe intus latenti

Prio'g' vanigl'ius copat' emēti oleu'. z e' s'ilis
factus v'gib': q' nō supserit oleu' cu' lampadib'
sed ib'ac' ad v'c'et' v'c' emeret' eis: z medio rpe
clausa e'ianua. Mar. xvi. Quia si' ille nō h'z. Oleu' de'
buerit oleu' in vas' suis & conari s'c' emere. si'g' p'c'
Ita vana glia n' h'z pieratis & mie opa q' p' ole' cat' & m'z
um designant' vt d'r Greg. sup euāge. homel. F'cordie
xij. Que d'n' vaniglorij nō b'nt in se & i corde: q' opera
rue p' largitione elynaz exercit' h'z in boim lau-
de. z studet' ab alijs emer' laudari. Quia ve d'r
B'z. sup p'z. Qui habiteat. v'z. v. p'p' glie cupi-
di: illa rone q'elcere p'nt: cu' i sepi' nibil' inue-
ni'z unde possint aliq'et' glia. q'z intra se in
ueni'z horreda p'c'ra: p'p' q' nō s'c' laude dign'z
z maria c'fusione. cu' g' in se n' p'nt h'z glia: q'z
rue ab alijs h'z illa: manif'lat' opa sua. vnu'
tes aut' grām' grāt' datā: vt inde laudens. Ul'
p' oleu' n'c' glie accipit: p' lampades & vascul'
la q'bo ferim' c'ucta q' cogitam' intelligunt' cor-
da n'ra. Sc'i i'glie vt prudēces v'gines oleu' i va-
sis h'z: q' nitorem glie intra v'cias retinen'z.
Paulo a'ce'state: qui i'glie. Gloria n'ra hec e' resti-
moniu' p'scie n'c' q. j. ad L'oz. j. ve ait Greg. sup
euāge. homel. xij. Et tal' glia i curi'li'mo e' posita
q'z intra cordis arcana. Nā f'm' B'z. sup L'oz.
ser. xvi. T'icio'z s'c' eu'q'z glia e' d'u' h'z e' i se
metipo'z & n' in altero. **U**n b'z S'indlerica abba
issa a'c're v'z in U'caspatz. et h'z in Speculo
li. xvij. ca. ix. Sic manifest' thesaur' cito p'g'z.

Exemplū

d